

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 147.

Anden Session.

55de Møde.

Mandagen den 6te Januar.

(Fortsat).

Funder (fortsat): Det andet Thing er derimod gaaet langt videre; det har ikke blot opgivet det første 100,000 Rbd., men det har ogsaa meent, at Consumtionsafgiften ikke burde forhøjes, hvorved atter opgives 100,000 Rbd., og endelig har det besluttet, at Indførselsconsumtionen for Kjøbenhavn skal ophøre fra 1ste April 1852, at Finantserne altsaa fra den Tid af skulle miste endnu 200,000 Rbd. Nu have vi fundet megen Betænkelighed ved saaledes at opgive en saa betydelig Sum, medens man ikke for Diebliffet kan paavise, men maaskee ikkun stille i Udfigt, hvorledes dette Beløb vil blive at dække. Vi have imidlertid gaaet en Middelvei, vi have efter Sagens nærværende Stilling ikke fundet Anledning til at holde paa, at den kjøbenhavnske Consumtionsafgift bliver forhøiet, men vi have derimod troet, at vi derefter saameget fastere burde holde paa, at man ikke opgav Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn saa hovedkulds, at man nok kunde give sig Tid til at overveie, hvorledes disse 200,000 Rbd. igjen skulle blive tilveiebragte for Finantserne. Den ærede Minoritet har i Udvalgets Betænkning fremsat adskillige Indvendinger mod hvad vi i Betænkningen have anført for vore Indstillinger, hvortil jeg skal tillade mig at henholde mig. Hvad nu disse Indvendinger angaaer, indrømmer vel den ærede Minoritet, at dersom Spørgsmaalet forelaae aabent, vilde den have fundet Anledning til ikke ubetinget og strax — thi herom er det egentlig, at Disfentsen dreier sig, — ikke ubetinget og strax at tilraåde den betydelige Afgang i Statsindtægterne. Hermed

er jo allerede ikke saa lidet indrømmet, thi hert ligger, at den ærede Minoritet dog ikke, saaledes som Andre have troet, anseer Consumtionen at være en saa aldeles ubillig og uretfærdig Betsatningsmaade, at den allerede paa Grund heraf burde affaffes uden videre og uden Hensyn til, hvorledes denne Indtægt for Finantserne kom igjen. Altsaa alle Hensyn til Consumtionens Egenkab som Betsatningsmaade ere holdte udenfor Disfentsen. Den ærede Minoritet har derimod holdt sig til, at denne Afgift er hævet i Rigets øvrige Egne, altsaa, fordi denne Afgift er hævet i Kjøbstæderne, derfor skulde den ogsaa blive hævet i Hovedstaden. Jeg troer imidlertid ikke, at her er nogen Aarsagernes Lighed. Hvad var nemlig Aarsagen til, at Consumtionen blev hævet i Kjøbstæderne? Det var, som den ærede Minoritet bemærker, de politiske Forhold; man vilde indføre en Brændeviinsbetsatning i Slesvig, men man frygtede for Opintonen, som ikke kunde tænke sig en Brændeviinsbetsatning undtagen i Forbindelse med Portconsumtion. Man vilde altsaa forebygge, at den Mistænke skulde opstaae, at Brændeviinsbetsatningen kun skulde være en Forløber for Portconsumtionen, og det var, som den ærede Minoritet ogsaa har anført, det, der gjorde Udslaget, det, der gjorde, at Consumtionen blev ophævet, endog saa netop saa hurtigt, at Rigsdagen ikke fik Leilighed til at erklære sig angaaende denne Ophævelse. Men nu har det vist sig, at dette var tilstræffeligt til at berolige Opintonen i Slesvig; der er jo fortiden ikke den mindste Anledning til at tage noget politisk Hensyn af den Art med Hensyn til den kjøbenhavnske Consumtion. Altsaa den Grund, som bevirkede, at Consumtionens Ophævelse i Kjøbstæderne fandt Sted netop paa den Tid, da den fandt Sted, — denne Grund kan aldeles ikke paaberaabes med